

SJOVE TIMER I GRUSGRAVEN: SVØMMER MED HUNDE

Af Claus Gjedsig / Foto: Henrik Bjerg

Vi skal ud og svømme en tur med hunden.... Mange bliver både overrasket og lidt skeptiske, når Ilse og Peter Graabæk fra Vejle fortæller, at en af deres store interesser er at svømme sammen med deres hund, Newfoundlænderen Zanna. Det sker hver fredag aften fra tidlig forår til efterår, hvor en kreds af ejere af Newfoundlændere samles ved en grusgrav i Tjæreborg ved Esbjerg. Her har de firbenede og deres mennesker rig lejlighed til at motionere og hundene til at lære en masse nye ting i det våde element. Newfoundlændere er nemlig rigtige vandhunde og en af de få hunderacer, der har svømmehud mellem tærerne.

- Nogle har jagthunde, andre skødehunde. Men vi foretrækker altså en stor hund, der elsker at boltre sig i vandet, siger Ilse og Peter, der, som en stor del af de øvrige hundeejere, er iført våddragter. Dragten holder kulden ude og giver rig mulighed for at bevæge sig frit.

Hundeinstruktør Poul Erik Rise fra Tjæreborg fik ideen til at svømme med hunde. For en del år siden havde han en Newfoundlænder, der led af hofteledsdysplasi, og dyrlægen mente, at hundens smerter kunne mildnes ved, at den kom ud at svømme.

- Det hjalp. Men, siger Poul Erik Rise, - det var lidt ensomt at træne og svømme alene med sin hund, så jeg fik hurtigt et par andre hundeejere med. Jeg har sågar - iført våddragt efter en tur i søen - stoppet en kvinde, som kom gående med

Troels Agerbo har endnu ikke anskaffet en våddragt, så træningen af Jessie er lagt i hænderne på instruktør Poul Erik Rise

sin newfoundland på gaden, og spurgt, om hun var interesseret i at være med.

I øjeblikket samles mellem fem og ti hundeejere en gang om ugen i grusgraven. Man begynder med lidt dressur og træning på land, men det varer aldrig længe. Hundene kan ikke vente med at komme i vandet.

Madpakker og hundekiks

- Men det er ikke Store Badedag. Hundene og deres mennesker er her også for at lære noget. Den nordamerikanske hunderace er nemlig avlet til at arbejde i vand. Eksempelvis har den hjulpet fiskerne på New Foundland med at slæbe fiskekasser i land. Og så kan den trænes til at redde mennesker, som forulykker på havet.

- Så langt er vi dog ikke nået. Hundene trænes i at hente genstande, springe over bord fra en båd, dykke efter genstande og så videre. Det er lærdom gennem leg, siger Poul Erik.

Zanna er Ilse og Peters første newfoundland, for, som Peter siger, skal man have en hund, så

skal det være en rigtig hund.

Det tærer på kræfterne at boltre sig i det ferske vand med en omkring 50 kg. tung hund. Men Ilse og Peter kører gerne tværs over Jylland en gang om ugen for at være sammen med de andre vandhunde - fire- og tobenede.

- Vi har jo en masse til fælles at snakke om. Og det sker, når vi er færdige med at træne, har fået våddragterne af og sat os med vores madpakker og den varme kaffe - og hundene får nogle godbidder. Det er et af ugens højdepunkter. Så har vi et socialt samvær, som ikke kan måles med ret meget andet, siger Ilse og Peter.

Hundefolkene kommer fra et meget stort område i det midt- og sønderjyske, fordi grusgraven i Tjæreborger det eneste sted i landet, hvor man kan svømme med hundene.

Og vi glæder os hver fredag til at komme af sted. Zanna kan mærke, at der skal ske noget, når vi pakker våddragterne. Og efter en times tid i vandet, så er hun også så træt, at hun sover hele vejen tilbage til Vejle, siger Ilse og Peter.

Ilse Graabæk på vej ud i grusgravens klare vand med Zanna. De ser begge frem til den ugentlige tur i vandet.

Newfoundlanderen er en ægte vandhund og en gang om ugen tumler hundene sig med deres mennesker i en grusgrav ved Esbjerg. Det giver masser af motion og godt samvær mennesker og hunde imellem

Af Claus Gjed sig / Foto: Henrik Bjerg